

РЕШЕНИЕ

№ 389

гр. Шумен, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XI-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ростислава Янк. Георгиева

при участието на секретаря Илиана Й. Давидкова
като разгледа докладваното от Ростислава Янк. Георгиева Административно наказателно дело № 20233630201586 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на осн. чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №27-2300068/20.06.2023 год. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” - гр.Шумен, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ, във вр. с чл.414, ал.3 от КТ на “СОЛИД 87” ЕООД, с ***, със седалище и адрес на управление: гр.Петрич, община Петрич, област Благоевград, *** №12, представлявано от Т. Б. В, с ЕГН*****, в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева /хиляда и петстотин лева/. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени наказателното постановление, като излага подробно доводите си за това в жалбата.

В съдебно заседание представляващия дружеството-жалбоподател се явява лично и с упълномощен представител, като поддържат жалбата и молят наказателното постановление да бъде отменено.

Процесуалният представител на Дирекция “Инспекция по труда” - гр.Шумен-административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и да потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление. В съдебно заседание и в представени по делото писмени бележки излага подробно съображенията си за това.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално

допустима.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните правни съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Първоначално на 28.04.2023 год. в 11.10 часа, а впоследствие и на 05.05.2023 год. и 17.05.2023 год. била извършена проверка от компетентни длъжностни лица към Дирекция "Инспекция по труда"-гр.Шумен по спазване на трудовото законодателство от "СОЛИД 87" ЕООД, с *** в Цех за дограма, намиращ се в с.Дибич, община Шумен, ул.*** №4. Към момента на първата проверката лицето И. Д. Ц, с ЕГН***** работело в обекта, като сглобявала изделия. На основание чл.402, ал.1, т.3 от КТ от същото били взети писмени обяснения, в които посочило, че работи в обекта от три дни, като на 28.04.2023 год. работи в обекта с работно време от 08.00 до 17.00 часа, с регламентирани почивки при договорено трудово възнаграждение в размер на минималната работна заплата. На 27.04.2023 год. между страните е бил сключен трудов договор, който е бил регистриран в НАП чрез изпратено уведомление на 28.04.2023 год., в 12.27 часа. На 27.04.2023 год. на лицето бил връчен екземпляр и от Длъжностна характеристика, като на същата дата – 27.04.2023 год. лицето е подписало декларации, в които е посочило данни относно здравословното си състояние, както и относно желанието си трудовата му книжка да се съхранява от работодателя, че е запознато с правилника за вътрешния ред и останалите актове, уреждащи дейността на фирмата. В същото време от приложеното като писмено доказателство по делото копие на страници от Книга за начален инструктаж се установява, че на 27.04.2023 год. на лицето И. Д. Ц е бил проведен начален инструктаж, който е бил заведен под №34. Било установено, че към момента на постъпване на работа на лицето не е било връчено копие от уведомление по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от ТП на НАП в гр.Шумен. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол №ПР2316092 от 17.05.2023 год. За констатираното нарушение на 17.05.2023 год. е съставен акт за установяване на административно нарушение №27-2300068, като актосъставителят е посочил, че с горното деяние е нарушена разпоредбата на чл.63, ал.2 от КТ. Актът е бил връчен на представляващия дружеството-жалбоподател и подписан от него без да изложи възражения. Впоследствие жалбоподателят не се е възползвало от законното си право и не е депозирало и допълнителни възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление №27-2300068/20.06.2023 год. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" - гр.Шумен, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ, във вр. с чл.414, ал.3 от КТ на "СОЛИД 87" ЕООД, с ***, със седалище и адрес на управление: гр.Петрич, община Петрич, област Благоевград, *** №12, представлявано от Т. Б. В, с ЕГН*****, в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева /хиляда и петстотин лева/.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени доказателства и от разпита в съдебно заседание на актосъставителя С. Р. К. и на свидетеля И. Д. Ц, както и от присъединените по реда на чл.283 от НПК писмени доказателства.

По отношение на събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелката С. Р. К.. Същата лично е извършила проверката на дружеството, като пряко е възприела факта, че посоченото по-горе лице е престирило труд в момента на проверката. В същото време показанията ѝ са последователни, непредубедени и кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал.

По отношение показанията на свидетелката И. Д. Ц съдът намира, че същите не следва да бъдат кредитирани в частта относно датата на подписване на трудовия договор, както и датата, на която същата е подписала приложените по делото декларации. В тази връзка показанията на свидетелката Ц. противоречат на представените от страна на дружеството-жалбоподател по време на проверката писмени доказателства, от които се установява, че същите са с дата 27.04.2023 год., което изключва възможността да са били съставени на по-късна дата. В тази връзка съдът намира, че доколкото свидетелката е служител в посоченото дружество, показанията ѝ до голяма степен са заинтересовани и имат за цел избягване от дружеството на съответната административно-наказателна отговорност за констатираното и описано в наказателното постановление нарушение. В същото време в останалата си част показанията на свидетелката, в които същата заявява, че работи в дружеството от три дни и че ѝ е бил проведен начален инструктаж още при започване на работа кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал и с установената от съда фактическа обстановка и следва да бъдат кредитирани.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.1 от КТ /в сила към датата на констатиране на нарушението и към настоящия момент/ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, а съгласно разпоредбата на ал.2 на същия член работодателят няма право да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави посочените документи.

От материалите по делото и от разпита в съдебно заседание на свидетелите К. и Ц. се установява по безспорен начин, че в деня на проверката 28.04.2023 год., лицето И. Д. Ц е работило в обекта като е сглобявало изделия. От дадените от лицето обяснения на основание чл.402, ал.1, т.3 от КТ става ясно, че е на работа от 08.00 часа сутринта и ще работи с работно време до 17.00 часа. В същото време на лицето не е било връчено уведомлението за сключения трудов договор, въпреки че към момента на извършване на проверката работния ден е бил започнал. В тази връзка съдът съобрази и обстоятелството, че

въпреки, че представения по делото Трудов договор №34 е от дата 27.04.2023 год., видно от представената по делото Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл.62, ал.4 от КТ, уведомлението за сключения трудов договор е подадено в ТД на НАП на 28.04.2023 год. в 12.27 часа, т.е. след извършване на проверката и след като лицето вече е било започнало изпълнение на трудовите си задължения. От всичко изложено се налага извода, че към датата на извършване на проверката – 28.04.2023 год., когато лицето вече е изпълнявало трудовите си функции не му е било предоставен екземпляр от уведомление за сключен трудов договор, заверено от ТД на НАП-гр.Шумен.

Поради изложеното съдът намира, че в конкретния случай жалбоподателят, като е допуснал на работа лицето И. Д. Ц, с ЕГН*****, без да му е предоставил копие от уведомлението по чл.62, ал.3 от КТ, действително е осъществил от обективна и субективна страна състава на визираното в чл.63, ал.2 от КТ нарушение. За това нарушение административно-наказателната разпоредба на чл.414, ал.3 от КТ предвижда административно наказание “имуществена санкция” в размер от 1500 лв. до 15000 лева за работодателя. В тази връзка съдът счита, че в настоящия случай, именно жалбоподателя се явява в качеството на работодател по смисъла на §1 от ДР на КТ, тъй като именно “СОЛИД 87” ЕООД, с *** е лицето, което самостоятелно наема работници и служители по трудово правоотношение.

В същото време съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е индивидуализирал наказанието, като е наложил наказание в размер на минимума, предвиден в закона, съобразявайки факта, че нарушението е извършено за първи път.

Съдът не кредитира изложеното от страна на дружеството-жалбоподател в жалбата и в съдебно заседание твърдение, че липсва осъществен състав на нарушение по чл.63, ал.2 от КТ, доколкото към датата на констатиране на нарушението, респективно на извършване на проверката между страните е нямало сключен трудов договор. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че от представените по делото писмени доказателства се установява по безспорен начин, че трудовия договор между страните е бил с дата 27.04.2023 год. На същата дата на лицето е бил връчен и екземпляр от длъжностна характеристика, като на същата дата са били съставени и подписани и посочените по-горе декларации, в които е посочило данни относно здравословното си състояние, както и относно желанието си трудовата му книжка да се съхранява от работодателя, че е запознато с правилника за вътрешния ред и останалите актове, уреждащи дейността на фирмата. В същото време от приложеното като писмено доказателство по делото копие на страници от Книга за начален инструктаж се установява, че на 27.04.2023 год. на лицето И. Д. Ц е бил проведен начален инструктаж, който е бил заведен под №34. С оглед на всичко изложено съдът намира, че трудовият договор между страните е бил съставен на 27.04.2023 год., т.е. към датата на извършване на проверката между страните е имало сключен трудов договор. В подкрепа на този извод е и представеното от въззиваемата страна като писмено доказателство по делото извлечение от Регистъра на уведомленията за трудови договори, от което се установява, че дружеството-жалбоподател при подаване на заявлението за регистриране на посочения

трудов договор изрично е отбелязало, че договорът е от дата 27.04.2023 год.

За прецизност следва да бъде отбелязано, че в настоящия случай, въпреки, че нарушението е било отстранено непосредствено след неговото констатиране в същия работен ден, е неприложима разпоредбата на чл.415в от КТ. Съгласно посочената разпоредба за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лева, а виновното длъжностно лице – с глоба в размер от 50 до 100 лева. В същото време в разпоредбата на чл.415в, ал.2 от КТ законодателят е предвидил, че не могат да бъдат квалифицирани като „маловажни“ нарушенията на чл.61, ал.1, чл.62, ал.1 и 3 и чл.63, ал.1 и 2 от КТ. В настоящия случай дружеството-жалбоподател е санкционирано, именно за нарушение по чл.63, ал.2 от КТ, което по силата на закона е изключено от кръга на „маловажните нарушения“, поради което настоящия състав намира, че разпоредбата на чл.415в от КТ не може да бъде приложена, независимо от факта, че нарушението е било отстранено и независимо дали са настъпили или не неблагоприятни последици за лицето. Съгласно константната съдебна практика при преценката дали случаят е маловажен или не значение имат способа и начина, по който е осъществено деянието, личността на дееца, мотивите и подбудите, от които се е ръководел при извършване на престъплението и др., т.е. следва да бъдат преценени всички обстоятелства, които характеризират деянието и дееца. В настоящия случай съдът прецени цялостната дейност на дружеството-нарушител, обстоятелството, че същото не е инцидентна проява в неговата дейност, доколкото видно от приложения по делото Протокол за извършена проверка №ПР2316092/17.05.2023 год. по време на проверката на дружеството са констатирани множество нарушения, които въпреки, че не са предмет на настоящото производство доказват, че нарушението не е инцидентна проява в дейността на дружеството. А с оглед на изложеното същото не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност, в сравнение с други нарушения от този род, поради което същото не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. С оглед на изложеното и поради същите правни съображения съдът намира, че не са налице условията деянието да бъде квалифицирано като „маловажно“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН, нито пък като „малозначително“ по смисъла, вложен в разпоредбата на чл.9, ал.2 от НК.

Поради изложеното, съдът намира, че атакуваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно-наказващият орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на [чл.63д, ал.1 от ЗАНН](#), в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноси по реда на АПК. Според нормата на [чл.143, ал.3 от АПК](#), когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноси следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносите разпоредбата на [чл.63д, ал.3 от ЗАНН](#) предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт

/какъвто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, както и че наказателното постановление е било изменено, намира, че размера на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №27-2300068/20.06.2023 год. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда” - гр.Шумен, с което на основание чл.416, ал.5 от КТ, във вр. с чл.414, ал.3 от КТ на “СОЛИД 87” ЕООД, с ***, със седалище и адрес на управление: гр.Петрич, община Петрич, област Благоевград, *** №12, представлявано от Т. Б. В, с ЕГН*****, в качеството му на работодател, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева /хиляда и петстотин лева/.

ОСЪЖДА “СОЛИД 87” ЕООД, с ***, със седалище и адрес на управление: гр.Петрич, община Петрич, област Благоевград, *** №12, представлявано от Т. Б. В, с ЕГН***** да заплати на Дирекция “Инспекция по труда” - гр.Шумен сумата от **80 /осемдесет/ лева** представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____